

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12.02.1980, sp. zn. 8 To 100/80, ECLI:CZ:KSCB:1980:8.TO.100.1980.1

Číslo: 61/1980

Právní věta: Společenského žalobce může vyslat k řízení před okresním soudem i organizace ROH činná na pracovišti, kde obviněný spáchal trestný čin, i když byl s obviněným po spáchání trestného činu rozvázan pracovní poměr a není již členem organizace ROH ani pracovníkem organizace, při níž organizace ROH působí.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 12.02.1980

Spisová značka: 8 To 100/80

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Žalobce společenský

Předpisy: 141/1961 Sb. § 4 odst. 1
§ 183

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 61/1980 sb. rozh.

Společenského žalobce může vyslat k řízení před okresním soudem i organizace ROH činná na pracovišti, kde obviněný spáchal trestný čin, i když byl s obviněným po spáchání trestného činu rozvázan pracovní poměr a není již členem organizace ROH ani pracovníkem organizace, při níž organizace ROH působí.

(Rozhodnutí krajského soudu v Českých Budějovicích z 12. 2. 1980 sp. zn. [8 To 100/80](#).)

K odvolání obžalovaného J. P. krajský soud v Českých Budějovicích zrušil podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. rozsudek okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. ledna 1980 sp. zn. 1 T 338/79 ve výroku o náhradě škody a poškozené Jihočeské ředitelství spojů České Budějovice odkázal podle § 265 tr. ř. s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. P. uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v

socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. spáchaným tím, že dne 16. 11. 1978 v ranních hodinách v Českých Budějovicích - Nemanicích jako kartista na překládkové poště České Budějovice 2 odcizil cenné psaní s obsahem 3450 tuzexových korun. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na jeden rok s výkonem v první nápravněvýchovné skupině, peněžitý trest 3000,- Kčs s náhradním trestem odnětí svobody na 6 týdnů, trest zákazu činnosti ve funkcích spojených s dohodou o hmotné odpovědnosti na tři roky, trest propadnutí věci, které za odcizené tuzexové poukázky nakoupil, a uložena povinnost zaplatit na náhradě škody Jihočeskému ředitelství spojů v Českých Budějovicích 3 úroky z částky 6900,- Kčs za dobu od 4. 8. 1979 do 12. 9. 1979, přičemž se zbývajícími nároky byl tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Jeho odvolání směřuje především do uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody, když má za to, že jsou podmínky pro podmíněný odklad uloženého trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. Obžalovaný však zároveň namítá, že rozhodnutí okresního soudu bylo nepříznivě ovlivněno vystoupením společenského žalobce, jehož připuštění bylo v rozporu s trestním řádem, protože společenského žalobce může k soudu vyslat jen organizace, které je obžalovaný členem.

Odvolací soud, jak je mu uloženo ustanovením § 254 odst. 1 tr. ř., přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku odvoláním obžalovaného napadatelých, přezkoumal správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, přihlížel přitom i k tomu, zda nedošlo k vadám, které odvoláním výslovně vytýkány nebyly, a dospěl k těmto závěrům:

Řízení před okresním soudem proběhlo nezávadně. Okresní soud na počátku hlavního líčení rozhodl správně, kdy v souladu s ustanovením § 183 odst. 2 tr. ř. připustil účast společenského žalobce. Sama skutečnost, že obžalovaný v době hlavního líčení již nebyl členem společenské organizace, která společenského žalobce vyslala, nebyla na překážku takovému rozhodnutí. Trestní řád v ustanovení § 4 odst. 1 totiž nestanoví podmínku, že obžalovaný musí být členem společenské organizace a že musí být zaměstnán na pracovišti, na němž společenská organizace působí. Je samozřejmé, že takováto společenská organizace - v daném případě ZO ROH Pošta České Budějovice 2 - by nemohla nabídnout za nápravu obžalovaného společenskou záruku, neboť s obžalovaným byl ihned po zjištění jeho úmyslné trestné činnosti rozváznán pracovní poměr a společenská záruka by na něm nemohla být vykonávána. Zcela odlišný je však případ, když tatáž společenská organizace vysílá k soudu společenského žalobce. Zde není na překážku, aby se společenský žalobce hlavního líčení zúčastnil a tlumočil stanovisko kolektivu k projednávané věci a k osobě obviněného. Pokud by byl připuštěn opačný výklad, mohl by obžalovaný snadno zmařit účel tohoto institutu tím, že by rozváznal pracovní poměr s organizací, ve které ZO ROH působí.